

[Weikop.]

hold, at ministeren har den endelige afgørelse, men under normale forhold må jeg mene, at det eneste rigtige er, at man kan gå til domstolene, og at det ikke er ministeren, der træffer den endelige afgørelse.

Jeg har ikke stort flere bemærkninger til det ærede medlem. Jeg kunne selvfølgelig godt komme med en lille bemærkning i tilknytning til det ærede medlems omtale af det forhold, at jeg i sin tid som minister overførte en vare fra friliste til bunden liste — det var vist noget guldstøv, noget, som kunne misbruges, eller rettere sagt: man vandt for dyrt guld ud af det, så det var en stor „samfundsmæssig“ interesse, der lå i dette! Men det kan jeg vist lade ligge, for det tror jeg heller ikke det ærede medlem vil diskutere, al den stund det ærede medlem syntes, det var såre fornuftigt.

Ja, jeg ved ikke, hvordan en indeklemt husmand har det, men da jeg hørte det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s tale, følte jeg det, som om det ærede medlem var „klemt“ af situationen. Det er jo altid svært at gå imod den sunde fornuft, når man iøvrigt er en fornuftig mand; det må være svært for det ærede medlem, for jeg følte egentlig, at det ærede medlem kæmpede mod sin sunde fornuft. Man fik en levende fornemmelse af, at han følte sig noget klemt af situationen, for, sagde det ærede medlem: jeg kan ikke finde nogen højere visdom og nogen saglighed i de underændringsforslag, der er stillet. Det kan da ikke være det ærede medlems alvor! Saglighed — hvad er saglighed? Saglighed er dette, at man, når der stilles nogle forslag, undersøger dem, drøfter dem, vender og drejer dem og ser på, hvad resultatet og virkningen af disse forslag vil blive.

Har det ærede medlem virkelig foretaget en sådan dybtgående undersøgelse af dem? Har det ærede medlem overhovedet drøftet dem eller forhandlet om dem? Den saglighed, der giver sig udtryk i, at man bare siger: vi synes ikke om det — eller: det er overflødigt — kan vist ikke være den højere form for saglighed. Jeg tror ikke, når det kommer til stykket, at det kan være det ærede medlems alvor. For hvad er det, der foreslås? Der foreslås en forenkling, der foreslås ret til at gå til domstolene. Er det ikke sagligt? Der foreslås ophævelse af

adgangen til at indføre produktionsreguleringer. Må jeg spørge: Er det ikke sagligt? Og så kunne man, når det ærede medlem overhovedet ikke vil ind på saglige drøftelser, fristes til at spørge: Er det, fordi det ærede medlem i og for sig i en given situation vil være med til at støtte bestræbelser for at gennemføre rationeringer eller produktionsreguleringer? For hvis det ærede medlem ikke vil det, kan hjemmelen hertil lige så godt stryges i denne lov. Nej, se, de ændringer, som vi foreslår, er et skridt på vejen; det er ikke noget stort skridt, men det er et skridt fremad. Og når vi er endt med ikke at foreslå videregående skridt, så vil jeg gerne indrømme, at det er af hensyn til det radikale venstre, for vi var meget ængstelige for eller vidste, at det ikke ville tage store skridt, men vi tænkte, at det da i hvert tilfælde ville forhandle om små skridt. Det lykkedes altså ikke.

Derefter vil jeg spørge: Mener det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), at tiden er gået fuldstændig i stå? Mener han da ikke, at der er sket noget siden 1950—51? Man skulle jo ikke tro det, for det ærede medlem henviser altid til min ministertid, og det var jo i 1950—51. Må jeg sige til det ærede medlem, at fra dengang jeg havde ansvaret til nu, er der jo sket ikke så lidt, der er sket meget. Og glemmer de ærede medlemmer hr. Lars P. Jensen og hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) Koreakrigen og dens virkninger? Glemmer de, at da jeg var minister, var vi i den situation, at vi var tvunget til at gennemføre rationeringer? Glemmer man hele kulsituationen? Er der en sådan situation i dag? Nej, der er en ganske anden situation, end der var dengang. Dér ligger forklaringen, som det ærede medlem gang på gang påkalder, på, at jeg ikke kunne foreslå ændringer dengang, og det ved det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) så ganske udmærket. Og skal der tales om saglighed, vil jeg gerne sige til det ærede medlem, at på dette punkt er hans udtalelser blottet for den saglighed, som han iøvrigt sætter så overordentlig højt.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) kom tilsidst ind på moralske synspunkter og talte om respekten for det høje ting. Jeg har stor respekt for folketinget, men det ærede medlem hr. Jørgen